

3^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΕ- ΟΤΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008

ΘΕΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

«Απεργιακές κινητοποιήσεις του κλάδου»

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι, σε ώρες μάχης δε νομίζω, ότι χρειάζεται να μεμψιμοιρούμε και να συζητάμε πολλά. Έχουμε συζητήσει πάρα πολλά αυτές τις μέρες στους χώρους δουλειάς, στις Συνελεύσεις. Όλη η κοινωνία συζητάει για το Ασφαλιστικό και καμία Πετραλιά όσο στημένη να 'ταν, το τι δουλειές πήρε ο Μπόμπολας εκείνη την ημέρα που τον έβγαλε στο MEGA δεν ξέρουμε, να μας πείσει ότι πρόκειται για κάποιες ήπιες αλλαγές και ο τελευταίος εργαζόμενος έχει καταλάβει το τι γίνεται, ότι είναι μια βαθιά, αντιδραστική τομή η οποία θα καθορίσει και εμάς και τους συνταξιούχους και τις επόμενες γενιές και είναι μόνο το πρώτο κύμα.

Δε χρειάζεται πολλά γράμματα για να διαβάσει 300 σελίδες και όλοι τα έχουμε διαβάσει για να καταλάβω εγώ, παράδειγμα, ότι με μια απλή ρύθμιση τρώω 5 χρόνια στο κεφάλι, συνάδελφοι, και είμαι ασφαλισμένος και πριν το '83 και θα μου μειωθεί η σύνταξη με σημερινές τιμές 30 με 40%.

Το πρόβλημα είναι άλλο. Το πρόβλημα αυτό που συνάντησα εγώ τουλάχιστον στις συζητήσεις με τον κόσμο είναι, ότι υπάρχουν χιλιάδες νέοι σήμερα οι οποίοι έχουν σταματήσει να ελπίζουν ότι μπορούν να έχουν αυτά έστω τα κουτσουρεμένα δικαιώματα τα οποία έχουμε εμείς οι μέσης ηλικίας και οι παλιότεροι.

Το συνάντησα στους Παιδικούς Σταθμούς, το συνάντησα στην καθαριότητα. Αυτή την αντίληψη έχουν και οι 2-3.000 εκβιαζόμενοι εργαζόμενοι του Κακλαμάνη που θέλει να κάνει και το μεσολαβητή, που τους έχει με ΤΕΒΕ και έχει βγάλει όλο το μηχανισμό, ότι «αν δεν πάτε στη δουλειά, θα απολυθείτε». Αυτά μου έλεγαν εδώ στον Πλάτωνα. Αυτά μου έλεγαν, όλοι.

B. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: (εκτός μικροφώνου) Άσ' τα παραμύθια.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά δεν είναι παραμύθια, Βασίλη μου. Αυτά όσο και

να προσπαθείς να το παίξεις νέος Μαγγίνας είναι φανερός πλέον ο ρόλος τους. Οι χιλιάδες εργαζόμενοι αυτοί και στον αγώνα το δικό μας...

B. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Άκουγα τόση ώρα να μιλάς όλα αυτά τα ατάκτως ειρημμένα που μίλαγες από Πρόντι μέχρι δεν ξέρω 'γω τι άλλο και ανάθεμα αν ήξερες τι έλεγες και δε σε διέκοψα. Αν θέλεις να αφιερώσω την ομιλία μου να σου απαντήσω, δε θα το κάνω. Σε παρακαλώ, σταμάτα να προβοκάρεις.

B. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν προβοκάρω κανένα αν λέει την αλήθεια. Να λες την αλήθεια και δε σε προβοκάρει κανένας.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν, το ζήτημα, συνάδελφοι, αυτό είναι και σε αυτό τον αγώνα με μία σημαντική αιχμή που πλέον φεύγει από τα του οίκου μας, το ταμειάκι μας που πιθανόν κάποιοι σκεφτόντουσαν προηγούμενοι, έχει έρθει πια στο προσκήνιο.

Ένα πρέπει να 'ναι το σύνθημά μας και η αιχμή μας: Αυτό το νομοσχέδιο να πάει στη Χωματερή, όλο όπως είναι και αυτό είναι μια υπόθεση που θα σηκώσουν όλοι οι εργαζόμενοι. Αλλά ο αγώνας ο δικός μας, ο αγώνας των τραπεζοϋπαλλήλων, ο αγώνας της ΔΕΗ, ο αγώνας που μεμονωμένα κάνουν, γιατί και οι COURIER βγαίνουν αύριο σε απεργία και οι χιλιάδες εργαζόμενοι μέσα σε αντίξοες συνθήκες και δυσκολίες μπροστά στον αγώνα το δικό μας έχει γεννηθεί η ελπίδα. Γιατί μόνο έτσι φτιάχνεται η ελπίδα και δημιουργούνται καταστάσεις.

Δεν πρέπει και χαίρομαι που υπάρχουν και το 28% εργαζόμενοι, ήρωες πραγματικά στο Δήμο της Αθήνας αν είναι έτσι τα πράγματα, με τέτοια τοποθέτηση που έχουν κουράγιο και απεργούν ακόμα. Πραγματικά που έχουν κουράγιο. Δηλαδή, τι τους λέμε; Άντε, παιδιά, σας πάμε στη σφαγή, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα; Αυτή δεν είναι η κυρίαρχη αντίληψη που έχει ο κόσμος; Ότι καμία ρωγμή απέναντι σ' αυτή την κυβέρνηση, στοντον Καραμανλή.

Η ελπίδα έχει γεννηθεί και έχει γεννηθεί στο δρόμο. Δεν έχει γεννηθεί ούτε στα σχέδια πάνω, ούτε τίποτα. Και αυτή η ελπίδα θα κρατηθεί ζωντανή ό,τι και να γίνει. Αυτό είναι το μόνο μήνυμα που εδώ πέρα ο αγώνας ο δικός μας όπως και οι παλιότεροι ενωμένα πρέπει να δώσουμε και θα πρέπει να τον δώσουμε με συνέχεια και με συνέπεια.

Και μια συζήτηση μπορούμε να κάνουμε σήμερα, με ποια μέτρα, με ποιον καλύτερο τρόπο θα γυρίσουμε πάλι στους εργαζόμενους στην κουβέντα, στις περιφρουρήσεις, στις συζητήσεις, να οργανώσουμε ένα δίκτυο πραγματικά πληροφόρησης να αποκρούσουμε όλη αυτή τη λάσπη των πληρωμένων λακέδων που βγαίνουν στα κανάλια και μας λεν, «νονούς» ή οτιδήποτε άλλο. Διότι όλα αυτά θα τα έχουμε μπροστά μας.

Να φτιαχτεί ένα τέτοιο δίκτυο και πραγματικά όλα τα σφυριά συντονισμένα με τους εργαζόμενους που είναι σήμερα στο δρόμο και με τους άλλους που θα 'ναι μεθαύριο, να προχωρήσουμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Όσο με τις μορφές νομίζω, συνάδελφοι, παρ' όλες τις παραλλαγές η επιτυχία του αγώνα καθορίζεται με τη δυνατή μεγαλύτερη συμμετοχή. Εγώ θα συμφωνήσω, ότι και τα Διοικητικά Συμβούλια θα πρέπει με μεγαλύτερο τρόπο να τα βάλουμε μέσα. Θα πρέπει να συγκεντρωθούν. Θα πρέπει να συζητήσουνε. Δίνουν σκληρές, όχι μόνο με τα κανάλια και την κυβέρνηση από πάνω, αλλά και με τον κάθε Δήμαρχο που θέλει να κάνει το ρουσφετάκι του με την πίεση και τα λοιπά.

Χρειάζεται τόνωση. Χρειάζεται δύναμη τέτοια. Νομίζω δεν έχουμε άλλο δρόμο και νομίζω στο τέλος της ψηφοφορίας μία πρέπει να είναι η απόφασή μας: Συνέχιση και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με αιχμή να αποσυρθεί το νομοσχέδιο τώρα και από εκεί και πέρα συζητάμε οτιδήποτε άλλο.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι, για να καταλήξουμε εγώ μια κουβέντα θα πω. Θα συμφωνούσαμε με τη θέση της ΔΑΚΕ αν μέχρι σήμερα υπήρχε μία ένδειξη, ότι μπορούμε να πάμε τουλάχιστον να περισώσουμε κάτι αν υπήρχε ένα φως απ' τη μεριά της κυβέρνησης. Φαίνεται όμως, ότι η κυβέρνηση έχει επιλέξει την τακτική της σύγκρουσης. Δηλαδή, κάνουμε έξη μέρες και δε συζητάει μαζί μας, Βασίλη.

B. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: (εκτός μικροφώνου) Τώρα γιατί μου το λες εμένα δεν καταλαβαίνω.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δηλαδή, δε μπορώ να καταλάβω, πού περιμένεις. Δηλαδή, τι να μας φωνάξει τώρα να μας φωνάξει η Πετραλιά;

(Διαλογικές συζητήσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (εκτός μικροφώνου) Έγινε μια προσπάθεια και απέρριψε η

κυβέρνηση να μας καλέσει, ενώ κάλεσε Β' βάθμιας Ομοσπονδίες.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, όταν άκουσαν και εγώ το ξέχασα, γιατί με πήραν να μου πουν, «πότε θα 'ρθεις στην επιτροπή;» γιατί έμαθα ότι όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ζήτησαν να είναι η ΠΟΕ ΟΤΑ και υπήρχε και η ΠΟΠ ΟΤΑ κάποιιοι είπαν συνάδελφοι από τη μεριά της κυβέρνησης, όλοι οι άλλοι έγιναν αποδεκτοί εκτός από μας. Γι' αυτό το λέω, Βασίλη.

Λοιπόν, για να το κλείνουμε, όλοι συνάδελφοι όταν ξεκίνησε αυτή η απεργία κάναμε υποχωρήσεις για να συμπέσουμε στις ημερομηνίες. Όλοι. Εγώ όταν πρότεινα απ' τη μεριά της ΠΑΣΚΕ, έλεγα, «πιο νωρίς», κάποιιοι άλλοι έλεγαν, «ενδιάμεσα» και φθάσαμε όλοι την προειδοποιητική την Πέμπτη, το θυμόσατε πολύ καλά. Όλοι συμφωνήσαμε. Και οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ έλεγαν, 48ωρη, υποχώρησαν.

Θεωρώ όμως τώρα, ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε. Από εκεί και πέρα, ουσιαστικά δε διαφοροποιεί. Θα έλεγα, ότι οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ επιλέγουν και μια πιο επαναστατική θέση. Άρα, η πρόταση...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Ας χαμηλώσουν, να μην είναι τόσο επαναστάτες.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, ας πέσουν λίγο, ας βάλουν τα φισεκλίκια.

Λοιπόν, πάμε 48ωρη Πέμπτη – Παρασκευή, 48ωρη ή αποχή Σαββάτο - Κυριακή, Παρασκευή συγκέντρωση, την Κυριακή συγκέντρωση Διοικητικών Συμβουλίων και συνεδρίαση το μεσημέρι, σύσκεψη, ό,τι είναι και την Κυριακή το μεσημέρι Γενικό Συμβούλιο για να κλιμακώσουμε τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

Είναι κατανοητό, συνάδελφοι. Θεωρώ, ότι από τις τοποθετήσεις και τις δικές μας φάνηκε. Δεν πιστεύω, κανένας να πιστεύει, ότι αν ψηφιστεί το σχέδιο νόμου ότι εμείς θα λέμε, «συνεχίζουμε». Τώρα μέχρι το καλοκαίρι είναι κατανοητό αυτό το πράγμα.